

ΕΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΩ, ΑΡΕΙΩ, ΠΑΓΩ,
ΑΓΓΕΛΕΥΣ

Βαθμός Ασφαλείας:

Βαθμός Προτεραιότητας:

Αριθ. Πρωτ. Γνωμ. 21

Εν Αθήναις τῆ 12 Νοεμβρίου 1971

Π ρ ο σ

Τό Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης
Γεν. Δ/σι, Σωφρ. Δ/σεως
Δ/σιν Β:

Ἐ ν τ α ὺ θ α

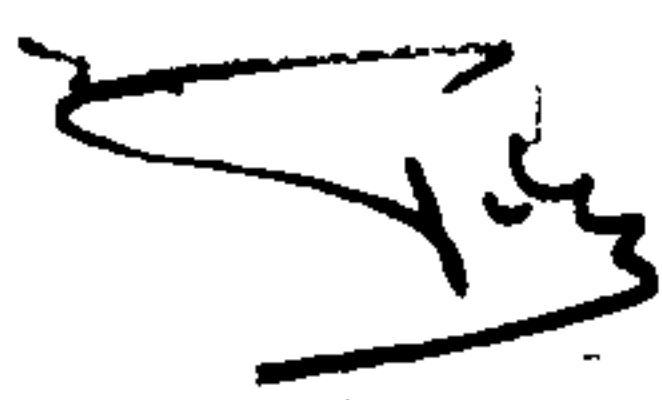
Ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 88699 ἐ.ε
ὑμετέρῳ ἐγγράφῳ διατυπωμένου ἐρωτήματος,
ἐάν ἡ κατὰ τὸ ἀρθρ. 52 τοῦ Συν/τος ἀπονεμο-
μένη χάρις δύναται νά περιλάβῃ καί τήν
παρεπομένην ποινὴν τῆς δημεύσεως, εἰδικώτε-
ρον τήν ὑπὸ τοῦ ἀρθρ. 2 τοῦ ἀ.ν. 710/1945,
ἀπειλουμένην,
ἔχω τήν τιμὴν νά γνωρίσω ὅτι ἡ γνώμη μου
εἶναι ἀποφατική. Διὰ τῆς χάριτος παύει
ἡ ἐκτέλεσις τῆς καταγνωσθείσης ποινῆς, ὅ-
περ ρητῶς διατυπῶται ἐν ἀρθρῳ 567 Κ. Ποιν.
Δικ., ἢτοι ἡ χάρις δίδεται εἰς τήν μηδόλωσ
ἢ μήπω ἐκτιθεῖσα ποινὴν. Διὰ τοῦ περὶ
χάριτος Β.Δ. δύναται νά παύσῃ ἡ ἐκτέλεσις
καί τῶν παρεπομένων ποινῶν, ὑπὸ τήν ὡς
εἴρηται ὁμως προίπόθεσιν ὅτι δέν ἔχουν ἀ-
ποτιθῆ. Ἐπὶ τῆς παρεπομένης ποινῆς τῆς
δημεύσεως, πῶς ἡ τοῦ ἀρθρ. 76 παρ. 1 Π.Κ.
ὡς καί ἡ τοῦ ἀρθρ. 2 τοῦ ἀ.ν. 710/1945, ἅμα
ὡς καταστῆ ἀμετάκλητος ἡ ταύτην ἐπιβάλλ-

λουσα απόφασις τό δημευθέν περιέχεται αυτοδι-
καίως είς τήν κυριότητα τοῦ Δημοσίου, ἄρα ἔκτο-
τε ἐπέρχεται ἀπότισις τῆς ποινῆς ταύτης, ἥτις
δέν εἶναι ποινή διαρκείας, ἥτοι τριαύτη ἢς ἔξα-
κολουθεῖ ἡ ἐκτέλεσις. Συνεπῶς δέν δύναται διά
τοῦ περί χάριτος Β.Δ. νά ἀνατραπῆ τό ἐπελθόν
ἤδη ἀποτέλεσμα (οὕτω καί αἱ προγενέστεραι γνω-
μοδοτήσεις τοῦ Εἰσαγγελέως Α.Π. 11/1952 καί 22/
57, ἄς ἴδε είς Π.Χρ.Β 265 καί Ζ 470, βλ. καί
Γαρδίκια: Ἐγκληματολογία τόμος Γ σελ. 540 σημ.

2). Ἀντίθετος γνώμη ἔχει κριτήσι είς τήν νο-
μολογίαν τοῦ Ἀρείου Πάγου (Πολιτικά ἀποφά-
σεις 463/1951, 250/52, 431/1958, 555/1959, 286/
1960, 545/1960) ὡς πρός τήν κατ' τήν Συντα-
κτικὴν Πράξιν 6/1945 ποινήν τῆς δημεύσεως ἐ-
πί τῆς αἰτιολογίᾳ ὅτι εἶναι αὕτη ποινή διαρ-
κείας.-

Μετά τιμῆς

Ὁ γνωμοδοτῶν Ἀντεισαγγελεύς τοῦ
Ἀρείου Πάγου

(Στ, Τσουκάς)